

‘Η φύσις ἴδον βαθμηδὸν παρακμάζει
Καιθέδαρκα εἶνε αὐτῆς ἡ βροχή.
Πᾶν δῆμα θολοῦται, πᾶν στῆθος στενάζει
Κ’ αἰσθάνεται ἄλγος βαθὺς ἡ ψυχὴ.

^{◎◎}
Καὶ δῆμας ἀν τώρα μαραίνεται, φθίνη
‘Η φύσις, ταχέως θὰ ἔλθῃ καιρὸς
Καὶ’ ἐν θ’ ἀνανθάλλουν τὰ ρόδα, οἱ χρῖνοι,
Κι’ ὁ ἥλιος πάλιν θὰ λάμπῃ φαιδρός.

^{◎◎}
Καθὼς πλὴν ἡ φύσις μαραίνεται, φθίνει,
Τ’ ἀνθρώπινον σῶμα, ὡς ἄνθος μικρὸν
Μαραίνετ’ ἐπίσης, τὸν κόσμον ἀφίνει
Καὶ κλείεται τέλος εἰς τάφον ψυχρόν.

^{◎◎}
‘Ἄλλ’ ὅπως κατόπιν χειμῶνος προβάλλῃ
Τὸ ἔαρ καὶ λάμπει ωραῖος καιρὸς,
‘Ομοίως θὰ ἔλθῃ ἡμέρα μεγάλη
Καὶ’ ἦν θ’ ἀναστῆσῃ κ’ ἡμᾶς ὁ Θεός.

^{◎◎}
‘Ο δίκαιος τότε φαιδρὸς θ’ ἀπολαύσῃ
Ζωὴν αἰώνιαν, χαρὰν ἀμιγῆ.
Θὰ παύσουν οἱ πόνοι, η θλίψις θὰ παύσῃ
Κ’ εὐφρόσυνον ὕψον θὲ φάλλη ἡ γῆ.

ΚΥΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

Η ΜΑΥΡΗ ΩΡΑΙΟΤΗΣ.

η

η αὐτοβιογραφία ἐνὸς ιπποῦ.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην φέρει βιβλίον, τὸ δοποῖον ἑταῖρων περιηλθεν εἰς τὰς χειρας τῆς διευθύνσεως τῆς Ἐφ. τῶν Παιδίων καὶ τὸ δοποῖον ἔχει ἡδη διέλθει διὰ 34 ἑκόδεσων, ἐκ 4,000 ἀντιτύπων ἑκάστης, τόσον δὲ κατέθελξεν ἡμᾶς, ὅτε ἀπεφασίσαμεν νὰ παρίσχωμεν τὴν εὐκαιρίαν καὶ εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνῶστας τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν νὰ τὸ ἀναγνώσουν καὶ αὐτοὶ ἔχομεν δὲ ἐλπίδος διὰ οὐ μόνον τὰ παιδία ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ γονεῖς θὰ εὑρώσι τὸ ἀγνάγνωσμα τοῦτο οὐ μόνον λίαν εὐχάριστον, ἀλλὰ καὶ λίαν διδακτικώτατον.

ΚΕΦ. I.

‘Η πρώτη κατοικία.

‘Ο πρῶτος τόπος, τὸν δοποῖον καλῶς ἐνθυμοῦμαι, ἡτο μεγάλον τι εὐχάριστον λειβάδιον μὲ λίμνην τινὰ διαυγοῦς ὕδατος ἐν αὐτῷ. Σκιερά τινα δένδρα ἐκρέμαντο ἀνθωθι αὐτῆς, καὶ νερόκρινοι ἐφύόντο εἰς τὸ βαθὺ ἄκρον.

‘Απὸ τὸ ἐν μέρος τοῦ λειβάδιου τούτου ὑπεράνω τῶν φραγμῶν ἐφαίνετο ἡροτριωμένος τις ἀγρός, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο ὑπεράνω πυλῶνός τινος ή οἰκία τοῦ Κυρίου μας. Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λειβάδιου ὑπῆρχεν ἀλσος πευκῶν καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ ἔρρεε χείμαρρος, τοῦ δοποίου αἱ ὄχθαι ἡσαν λίαν κατωφερεῖς.

‘Ἐν ὅσῳ ἡμηνι νέος ἐτρεφόμην ἐκ τοῦ γάλακτος

τῆς μητρός μου, ἐπειδὴ δὲν ἡρεσκόμην νὰ τρώγω χόρτα. Τὴν ἡμέραν ἔτρεχον εἰς τὸ πλάγιο τῆς τὴν δὲ νύκτα κατεκλινόμην πολὺ πλησίον αὐτῆς. ‘Οταν ἡτο θερμότης συνείθιζομεν νὰ ιστάμεθα παρὰ τὴν λίμνην εἰς τὴν σκιάν τῶν δένδρων, ὅταν δὲ ψυχος εἴχομεν ωραίαν, θερμὴν σκιάδα, πλησίον τοῦ ἀγροκηπίου.

‘Αφοῦ δὲ ἐμεγάλωσα καὶ ἡδυνάμην νὰ τρώγω χόρτα, ἡ μήτηρ μου συνείθιζε τὴν ἡμέραν νὰ πηγαίνῃ ἔξω νὰ ἐργάζηται καὶ τὴν ἐσπέραν νὰ ἐπιστρέψῃ.

‘Ἐκτὸς ἐμοῦ ἡσαν εἰς τὸ λειβάδι ἔξ αλλα μικρὰ πωλάρια μεγαλείτερα ἀπὸ ἐμὲ τὴν ἡλικίαν. Τινὰ αὐτῶν ἡσαν μεγάλα δύον καὶ οἱ ἐντελῶς ἀνεπτυγμένοι ἵπποι. Συνείθιζα νὰ τρέχω μὲ αὐτὰ καὶ εἴχομεν δύον πολὺ εὐχάριστον καιρόν. Συνείθιζομεν δύοις νὰ τρέχωμεν γύρω τριγύρω εἰς τὸν ἀγρόν, δύον ἡδυνάμεθα ταχύτερον. ‘Ενιοτε δύμας εἴχομεν καὶ δυσάρεστα παιγνίδια, διότι τὰ ἀλλα συχνὰ ἐδάγκανον καὶ ἐλάκτιζον ώς τρελὰ ἐνῷ ἐτρεχον.

Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ ὁ λακτίσμὸς διήρκεσε περισσότερον τοῦ συνήθους καὶ ἡτο σφοδρότερος, ἡ μπέρα μου, μὲ ἐκάλεσε διὰ χρεμετισμοῦ νὰ ὑπάγω εἰς αὐτήν. Τὴν ὑπήκουσα. ‘Οταν δὲ ἡλθον πρὸς αὐτήν, μοὶ εἶπε :

« Ἐπιθυμῶ νὰ προσέξῃς εἰς διὰ σοὶ εἴπω, τέκνον μου. Τὰ πωλάρια, τὰ δύοια είναι ἐδῶ, είναι μὲν πολὺ καλά, ἀλλὰ είναι πωλάρια φοροβάδων διὰ κάρα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν γνωρίζουν πῶς νὰ φέρωνται. Σύ δῆμας καὶ καλοὺς προπάτορας ἔχεις καὶ καλοὺς γονεῖς. Ο πατήρ σου ἔχαιρε μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, δὲ πάππος σου ἐκέρδησε τὸ βραχεῖον εἰς τὰς ἱποδρομίας τῆς Νιούμαρκετ. Ή κυροῦλά σου προσέτι ἡτο ἡ πιωτάτη φορβάς, τὴν δύσιαν ποτὲ ἐγνώρισα, πιστεύω δὲ διὰ οὕτε εἰδεῖς ἐμὲ ποτὲ νὰ δαγκάσω ἡ νὰ λακτίσω τινά. Ἐλπίζω ἐπομένως διὰ τὸ σὺ θὰ μεγαλώσης ἡπιος καὶ καλός, μὴ ἀκολουθῶν ποτὲ τοὺς κακοὺς δρόμους τῶν ἀλλων πωλαρίων. Καμνε τὸ ἔργον σου καλῶς, σήκωνε τοὺς πόδας σου, ὅταν τροχάζῃς καὶ ποτὲ μὴ δάκνε, οὐδὲ λάκτιζε, ἀκόμη καὶ ὅταν παιζῆς. »

Τὴν συμβουλὴν ταύτην τῆς μητρός μου ποτὲ δὲν ἐλησμόνησα, ἀλλὰ πάντοτε τὴν ἔβαλον εἰς πρᾶξιν, διότι ἐγνώριζον διὰ τὸ φρόνιμος φορβάς, δὲ κύριος μας τὴν ἡγάπα καὶ τὴν ὑπολήπτετο πολύ. Τὸ ὄνομά της ἡτο, Ἡγεμονίς, ἀλλ’ ὁ κύριος μας συχνὰ τὴν ὄνομαζεν Ἄκριβος.

‘Ο κύριος μας ἡτο καλὸς κάγαθός ἀνθρωπος. Μᾶς ἔχοργηε δὲ καλὴν καὶ ἀρκετὴν τροφὴν καὶ ἀναπαυτικὸν σταῦλον καὶ μᾶς ὡμίλει πάντοτε μὲ

γλυκύτητα. Τόσον γλυκὺς ἦτο εἰς ἡμᾶς ὅσον καὶ εἰς τὰ τέκνα του. "Οθεν τὸν ὑπερηγαπῶμεν, ἢ δὲ μήτηρ μου περισσότερον ἀπὸ ὅλους μας. "Οταν τὸν ἔβλεπεν εἰς τὴν ἔξω θύραν, ἔχρεμέτιζεν ἀπὸ χαράν, καὶ ἔτρεχε πρὸς αὐτόν. Αὐτὸς δὲ τὴν ἔχαί-δευε, λέγων, «Καλά, Ἀκρίβω μου, καὶ πῶς ἔχει ὁ Μαυρούλης σου; (ἐννοῶν ἐμέ, διότι ἡμην κατά-μαυρος καὶ διὸ τοῦτο μὲ ὠνόματε Μαυρούλην) "Ἐπειτα δὲ ἔδιδεν εἰς ἐμὲ μὲν κομμάτιον φωμίου, τὸ ὄποιον ἦτο πολὺ καλόν, εἰς δὲ τὴν μητέρα μου ἔν καρότον. "Ολοι οἱ ἕποι ἥρχοντο πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἡμεῖς νομίζω εἰμεθα τὰ ἀγαπητά του ἀλογα. "Η μήτηρ μου πάγκτοτε ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ παζαριοῦ εἰς τὸ ἀμάξικε του.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΑ ΜΕΓΙΣΤΑ ΠΛΟΙΑ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ.

Μεταξὺ τῶν ιστοφόρων τὴν πρώτην θέσιν κατέχει «ἡ Γαλλία», πεντάτετος. Ἐναυπηγήθη τὸ ἔτος 1890, ἔχει δὲ μῆκος 361. ποδ., πλάτος 49 καὶ βάθος 29. Εἶναι δὲ τόννων 3,626, τὰ δὲ πανία τῆς ἀπλούμενα ἐπὶ τοῦ ἑδάφους δύνανται νὰ καταλάθωσιν ἔκτασιν 49,000 τετρ. ποδῶν! δύναται νὰ παραλάβῃ φορτίον ἰσοδύναμον μὲ 5,400, τόννων. Οἱ ἴστοι τῆς εἰναι 160 ποδῶν τὸ ὑψός. Τὸ μέγιστον Ἀγγλικὸν πλοῖον εἰναι 3330 τόννων. Ἐναυπηγήθη εἰς τὸν ποταμὸν Κλαίδ καὶ εἶναι 330 ποδῶν τὸ μῆκος, 48 τὸ πλάτος καὶ 28 τὸ βάθος. Εἶναι δὲ κατεσκευασμένον ἐκ σιδήρου.

Κατόπιν ἔρχεται ἡ Παλγράδη, 3078 τόννων.

Ἡ Σενεδόξα τῶν Ἕνωμένων Πολοιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, 3,288 τόννων, δυναμένην νὰ φέρῃ φορτίον ἰσον μὲ 5,000 τόννους εἰναι τὸ μέγιστον σιτοφόρον πλοῖον ἐν τῷ κόσμῳ ξύλινον.

Ἡ Ῥαπαχάνη, 3063 τόννων, ἐστίχισε 560,000 φρ. ἑδαπανήθησαν δὲ εἰς κατασκευὴν τῆς 106 τόννοι ξυλείας δενδρίνης, καὶ 1,200,000 τὸν ἐλάτων.

Σπουδαῖα ἀνακαλύψεις. Εἴς τὴν Ῥώμην ἀνεκαλύφθη κιβωτίον περιέχον δλόκληρον σειρὰν ἔργαλειών χρησίμων εἰς ἀγαλματοποιὸν ἔργαζόμενον εἰς χαλκὸν ἢ ὄρειχαλκον. Τὰ ἔργαλεια ταῦτα ἀντὶ νὰ ἡναὶ ἐκ σιδήρου εἶναι ἐξ ὄρειχαλκου σκληροῦ κατασταθέντος διάτινος μίξεως, τὴν ὥποιαν προσπαθοῦν ν' ἀνακαλύψουν ἀνάλογοντες ἐν τῶν ἔργαλειών τούτων.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΕΙΝΑΙ.

— Η ιστορία μᾶς ἀνάφερει τὰς ἔξης συμβάσας πείνας καθ' ὅλον τὸν κόσμον.

Τῶν Αἰγύπτιων ἐπὶ Ἰωσήφ, διαρκέσασαν 7 ἔτη.

Τὴν ἐν Ἰταλίᾳ τὸ 436 π. Χ. Κατ' αὐτὴν μυριάδες ἀνθρώπων ἵνα ἀποφύγουν τοὺς πόνους τῆς πείνας ἐρίστεντο εἰς τὴν θαλασσαν καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐπινίγοντο.

Η κατὰ τὸ 42 π. Χ. συμβάσα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥώμῃ.

'Η τὸ 262. μ. Χ. 'Ἐν Ῥώμῃ.
 » 272. » » Εἰς τὰς Βρεττανικὰς νήσους.
 » 306. » » Εἰς Σκωτίαν ὅτε δὲ λαὸς ἔτρωγε
 » 450. » » ρίζας καὶ φλοιὸς δένδρων.
 » 733. » » Καθ' ὅλην τὴν Νότιον Εὐρώπην.
 » 854. » » Κατ' αὐτὴν οἱ γονεῖς ἔτρωγαν
 κατὰ τὰ συνεχῆ ἔτη.
 » 1193 καὶ 1195. Καθ' ἀπὸ λαοῖς τῆς ζωῆς
 καὶ οἱ πόνοι ἥσαν τρομερά! 'Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ
 δὲ λαὸς ἔτρωγε σκύλους, γάτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ζῶα
 καὶ τινες σπανίως δὲ εἰς τὸν ἄλλον.

Αἱ κατὰ τὰ 1251, 1315, 1336, 1348 καὶ 1505 συμβάσαι τρομεραὶ πείναι ἐν Ἀγγλίᾳ ἔνεκα τῆς ἀποτυχίας τῶν πατατῶν.

'Αλλ' αἱ πείναι αὐταὶ ἔκμηδενίζονται παραβαλλόμεναι μὲ τὰς Ἀσιατικὰς πείνας.

Τὸ 1837. ὑπὲρ τὰς 800000 ψυχ. ἀπέθανον τῆς πείνης εἰς τὰ Νοτιοδυτικὰ μέρη τῶν Ἰνδῶν.

Τὸ 1860. ἑτέρα πείνα ἐφόνευσεν ὑπὲρ τὰς 500,000 ψυχ. εἰς τὴν Βεγγάλην.

Τὸ 1865. 1000,000 ἀπέθανον ἐκ πείνης εἰς Βεγγάλην καὶ Ὁρίσσην.

Τὸ 1868. ἀπέθανον ἐκ πείνης 1,500,000 ψυχ. εἰς Ρατζπούτικα τῶν Ἰνδῶν.

Τὸ 1827. ἀπέθανον ἐκ πείνης περὶ τὰς 500,000 ψυχ. εἰς Βομβάνη, Μαδράς καὶ Μισυρήν.

Τὸ δὲ 1827 καὶ 1828 ἡ καθ' ὅλας τὰς Βορείους Επαρχίας τῆς Κίνας ἐπισυμβάσα πείνα ἔθερισεν 9,500,000 ψυχ.!

ΠΙΟΙΚΙΛΑ.

— 'Ανθοδέσμη ἐκ σιδήρου. Περίεργον δῦρον ἑδόθη καθ' αὐτὰς εἰς τὸν Περίκηπα Βίσμαρκ, μεγάλη δέσμη ἀνθέων τριῶν ποδῶν τὸ ὑψός, εὐχάριστης ἐκ φυσικῶν ἡ τοιαύθεα τούτη τῶν εὐωδίαν των, ἀλλ' ἐκ σιδήρου. Τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν πολυποίκιλα ἄνθη, χλόη, φύλλα καὶ δλας εἶναι διὰ λεπτῆς τέχνης κατεσκευασμένα ἐκ σιδήρου λεπτοτάτου ὡς τὰ φύλλα χάρτου τοῦ γραψίματος. Προητοιμάσθη δὲ ὁ μὲν σίδηρος εἰς τὸ διάβανον σηδηρούργεον εἰς τὴν πόλιν Λίστειαν, τὰ φύλλα δὲ καὶ ἄνθη καὶ εἰς τὸ ἔργοστάσιον τοῦ Χριστιανοῦ Τζέλον τὸν Βρεστόν. Τὸ θυσιαστόν εἶναι διτὶ οὐδέμια παρά φύσιν γραμμήν ἐν αὐτῇ διαταράσσει τὸν δρθαλμὸν τοῦ παρατηρητοῦ, φύλλα βαλανίδιας, καὶ πικροδάφνης κλάδοις, τριαντάφυλλα καὶ γαρούφαλα καὶ πάντα τὰδελλα εἶναι ως νὰ ἥσαν φυσικά.

— Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἐν τῷ κόσμῳ. Περίεχε 9,715 φοιτητάς. Κατόπιν ἔρχεται τὸ τῆς Βιέννης ἔχον 6,220. Τρίτον δὲ τὸ τοῦ Βερολίνου.

— Εἴς τὴν κατασκευὴν συράγγων διὰ τοὺς σιδηροδρόμους τῶν Ήν. Πολειτειῶν οἱ ἔργαται ἥλθον εἰς στρῶμα ἐκ καθαροῦ ὄλατος, ἐντὸς τοῦ διόπιου εὐρέθησαν ἱχθύς ἐντελῶς διατηρημένους.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποὺ ἐσφάγησαν αἱ 10 χιλ. Χαναναῖοι;
2. Ποῖα εἶναι τὰ 4 ὥρη εἰς τὴν ἔρημον Παράν;
3. Ποῖος ἐκρύψθη εἰς ἐπίτλαιον εἰς τὸ ὥρος Χωρίς;